

Til

Byarkivet.

Ekspløsjonen 20.april 1944 var tragisk. Venner av mor og far bodde nær Nykirken og før det eksploderte sa deres lille sønn ”Jeg er redd, jeg gjemmer meg.” Han krøp inn i et skap og var uskadet. Mammaen fikk glasset fra vinduene mot seg, glassbitene stod i ansiktet og på halsen, huset begyndte å brenne. Hun fikk reddet ut gutten og ting som hun puttet i en handvogn, den sto i gaten.

Min far gikk ut for å hjelpe og tok de hjem til oss, et forferdelig syn for oss barn.

På skolen (Nygård) gikk vinduene, havresuppen rennte i trappene, barna sendt hjem, lastebiler med sårete ble kjørt til det katolske sykehus, alt var kaos. En tante var ansatt hos Rivelsrud, hun fikk glassdøren over seg, ikke en skramme. Hennes søster var på vei til Nye Sandviksvei, hun fikk glassbitene i øynene. Vi barna ble sendt ut av byen men hendelsen glemmer jeg aldri.

Eli

Nykirken i ruiner. Foto: ukjent. BBA-1181, Va:5.